

SVATÁ LUCIE – SVĚTLO BOŽÍ NADĚJE

Vzdělávat nejen rozum, ale i srdce člověka, sdílet nejen znalosti, ale i postoj je veliký nárok a výzva. Děti i dospělí v této souvislosti potřebují vzory se zřetelným postojem, vzory, jejichž jednání pramení ze srdce. Svatá Lucie je světicí s příkladným postojem k víře a k lidem. Žila kolem roku 300 na území dnešní Sicílie a její svátek se slaví 13. prosince. Jméno Lucie má stejný kořen jako slovo světlo. Česká varianta tohoto jména je Světluš. Lucie je však světlem nejen podle jména. V době pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána byla „světlem“ pro křesťany. Její životní postoj je očividným svědectvím o Ježíši Kristu – Světlu světa a její příběh dodnes patří k adventnímu očekávání Ježíšova narození.

Cílová skupina

předškolní a mladší školní děti

Setkáváme se

Vedoucí vezme žlutý šátek a pošle jej po kruhu. Děti si jej podávají a říkají, co jim žlutá barva připomíná.

Např. Slunce. Světlo svíce. Vánoční ozdoby. Svetr. Apod.

Vedoucí přidá ke žlutému šátku ještě dva a ve spolupráci s dětmi z nich uprostřed složí obraz domu.

Společně přemýšlíme, kdo by v takovém domě mohl bydlet a jak se mu asi bydlí. Pak vedoucí pozve jedno dítě, aby si to vyzkoušelo.

Dítě se posadí do obrazu domu a zavře oči. Vedoucí, příp. někdo jiný mu dá cinknutím trianglu znamení.

Vedoucí vyzve děti, aby po obvodu obrazu domu tiše položily zelené větvičky a obraz ozdobily dekoračním materiálem.

Přítom zpíváme:

hudba: Franz Kett
český text: Anna Dudíková

Radostný, radostný dům celý je. Radostně, radostně v něm se ži - je.

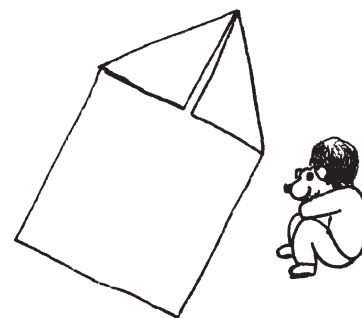
x x x, x x x, pojd' mezi nás, v tom domě, v tom domě své místo máš.

Pokojný / zářící / barevný / na slunci / ve světle dům celý je.
Pokojně / zářivě / barevně / na slunci / ve světle v něm se žije.

Kunterbunt, kunterbunt ist unser Haus
hudba a text: Franz Kett
© RPA-Verlag GmbH, www.rpa-verlag.de

Pomůcky

- pět žlutých šátků
- triangl
- zelené větvičky z jehličnatého stromu
- vánoční dekorační materiál
- pět černých šátků
- pět tmavých šátků
- dva košíky s ovocem a sladkostmi přikryté šátky
- velký lampion
- zápalky
- lampiony, příp. čajové svíce ve skleničce

Dítě, kterému chceme věnovat pozornost, s tím musí souhlasit. Může to být dítě, o kterém víme, že mu intenzivní pozornost prospěje. Může mít narozeniny, může se jmenovat Lucie, můžeme ale také vybrat dítě, které bylo dlouho nemocné, nebo se mu jiným způsobem pozornosti nedostává.

Vedoucí, příp. někdo jiný dá dítěti uprostřed cinknutím trianglu znamení k otevření očí, pomůže mu se zorientovat a prohlédnout si, co pro něj druzí připravili. Dítě se může k tomu, co vidí, vyjádřit, obraz si prohlédnout ze všech stran a posadit se na místo.

Vedoucí dá také ostatním dětem dostatečný čas, aby si obraz prohlédly.

Setkání se skutečností

Budu vám vyprávět o jedné ženě a jednom muži, kteří spolu v podobném domě plném světla žili. Žilo se jim spolu dobře, měli se rádi a čekali dítě. Dítě, to je velká naděje pro život a pro budoucnost. Těšili se na něj a říkali: „To dítě přinese do našeho života ještě větší světlo.“ Měli tak velkou radost, že z nich úplně zářila, a lidé říkali: „Podívejte se, jak jim láska září z očí. Čekají narození děťátka, a to je to nejkrásnější, na co se čekat dá.“ Ti starší a moudřejší pak ještě dodávali: „Ano, čekat je krásné, protože čekání mnohdy přináší ještě větší radost než naplnění.“

Pak se jim narodilo děvčátko. Jako světlo prozářilo jejich život a oni je nosili v náručí a s velkou láskou se o ně starali.

Vedoucí vezme do dlaní postavičku dítěte, projde s ní po kruhu, aby si ji mohly všechny děti prohlédnout, a položí ji do obrazu domu.

Lampion, který propojuje všechna setkání tohoto programu, odkazuje na člověka, jehož život může být prozářen světlem všeho, co jej vnitřně naplňuje a přináší jemu, světu a lidem kolem něj dobro. Pro nás křesťany je tím světlem Ten, který o sobě řekl, že je Světlem světa, a který nás vybízí, abychom se také sami stali světlem světa.

Rodiče vybrali svému dítěti jméno, které nejlépe vyjádřilo jejich radost. Rozhodli se, že se bude jmenovat Lucie. Lucie totiž znamená ta, která nese světlo, ta, která je plná světla.

Tak bylo děvčátko pokřtěno ve jménu Otce, který ji stvořil, ve jménu Syna, který ji zachránil, a ve jménu svatého Ducha, který jí dal život. Z Lucie se stala křesťanka – dostala nový život v Bohu a stala se dítětem Božího světla. Vedoucí zapálí velký lampion, pomalu s ním jde po kruhu a pokračuje ve vyprávění.

Lidé jí přáli, ať radost, kterou přináší, je světlem, které dokáže prozářit i tu nejtemnější tmu, a opravdu tomu tak bylo. Jak Lucie rostla, prozařovala svým rodičům každý den jejich života. Chtěla toho hodně vědět – o světě a také o Bohu, který stvořil svět, o lidech, a také o Ježíši Kristu, který lidi zachránil. Její víra rostla a ona se každý den modlila:

„Pane, dej mi oči, které by viděly jako Tvoje oči,
dej mi uši, které by slyšely jako Tvoje uši,
dej mi slova, která by zněla jako Tvoje slova,
dej mi srdce, které by milovalo jako Tvoje srdce,
a dej mi ruce, které by pomáhaly jako Tvoje ruce.“

Vedoucí postaví lampion doprostřed obrazu.

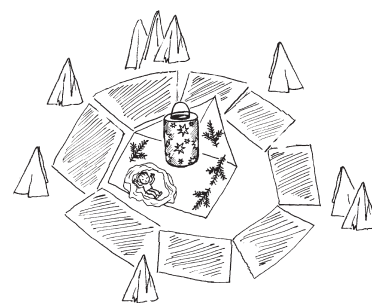

Doba, ve které Lucie žila, však nebyla pro křesťany lehká. Postavil se proti nim samotný římský císař. Nenáviděl je a přál si, aby lidé věřili jen jemu a tomu, čemu věřil on. Řekl: „Lidé, přikazuji vám, abyste věřili a sloužili jen mně a mým bohům! Přikazuji vám, abyste poslouchali jen mě a mé bohy! Když budete věřit svému Bohu a tomu Ježíši... tak s vámi bude zle!“ Křesťané dostali strach o svůj život a o život svých dětí, ale nemohli jinak, než dál věřit Bohu a svou vírou žít. Tak přišlo, co přijít muselo. Císař začal křesťany pronásledovat, zavírat do vězení, trestat a dokonce i zabíjet. Nastala temná doba.

Vedoucí vytvoří ve spolupráci s dětmi kolem obrazu domu kruh z černých šátků.

„Musíme se schovat, aby nás nenašli!“ přemýšleli křesťané a odešli do hlubokých úkrytů, do jeskyní za městem.

Vedoucí postaví ve spolupráci s dětmi kolem kruhu z černých šátků tmavé šátky tak, aby znázorňovaly úkryty ve skalách.

Tady se cítili bezpečněji a mohli se znovu nadechnout. Ulevilo se jim, ale jak čas šel a ze dnů se staly týdny a měsíce, bylo to čím dál horší. Nemohli jít do města a koupit si jídlo, pití, oblečení a léky. Ptali se: „Co bude dál?“ Zásoby začaly docházet a s nimi všechno, co potřebovali k životu.

Blížily se Vánoce, kdy křesťané slaví, že jim Bůh daroval svého syna Ježíše. Také křesťané schovaní v jeskyních by rádi Vánoce oslavili a navzájem se obdarovali, ale nebylo čím. Přáli si tady alespoň, aby na ně Bůh nezapomněl, a modlili se.

Děti mohou přemýšlet, o co mohli křesťané ukrytí v horách ve svých modlitbách prosit.

Lucie nebyla schovaná. Byla ještě malá a nehrozilo jí tak velké nebezpečí. Mohla chodit po městě, ale musela dávat velký pozor, aby se neprozradila. Věděla, že se její přátelé schovávají před římskými vojáky, a uměla si představit jejich nouzi. Když se večer modlila, uslyšela hlas, který jí říkal: „Lucie, Lucie! Jdi a pomoz svým sestrám a bratrům! Jdi k nim a přines jim, co potřebují, aby mohli oslavit Vánoce. Neboj se, budu s tebou.“

Lucie neváhala a dala se do příprav. Vzala dva velké koše a posbírala do nich všechno, co našla.

Vedoucí vezme do rukou dva koše přikryté šátkem, ve kterých je připravené ovoce a sladkosti pro děti.

Dala do nich...

Děti mohou doplňovat, co by mohli křesťané schovaní v horách potřebovat. Např. Chleba. Léky. Teplé oblečení. Čokoládu. Apod.

Lucie pak opatrně otevřela dveře a rozhlédla se. Všude byla taková tma, že nebylo vidět na krok. „Potřebuji ještě světlo, abych našla cestu a nezabloudila, ale jak to udělám, když mám v každé ruce jeden koš?“ pomyslela si. „Musela bych jeden koš nechat doma a to přece nejde.“

Děti mohou Lucii radit, co by mohla udělat, aby udržela košíky a zároveň měla světlo.

Lucie to nakonec udělala takhle. Udělala si na hlavě věnec, zastrčila do něj svíce, zapálila je a věnec si dala na hlavu.

Vedoucí vezme dva žluté šátky, sroluje je a zaváže k sobě do tvaru kruhu. Pak jej může položit některému dítěti na hlavu a předat mu také oba koše, aby si vyzkoušelo, zda vše unese.

Tak měla Lucie světlo i oba košíky a vyšla do tmy za svými přáteli.

Dítě s věncem, které nese košíky, si vybere, komu všechno předá, a děti se tak v roli Lucie vystřídají.

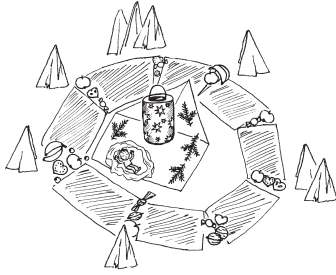
Přítom zpíváme:

hudba: Thomas Brunnhuber
český text: Eva Muroňová

1. Lucie, plné ruce máš, Lucie, světlo rozdáváš. rozdáváš.
2. Lucie, plné ruce máš, Lucie, nosíš Boží tvář.

Luzia, Luzia, trägt das Licht
hudba a text: Thomas Brunnhuber
© RPA-Verlag GmbH, www.rpa-verlag.de

Věnec se svíčkami, kterým si Lucie podle vyprávění svítila na cestu, není nutné přesně napodobovat. Nošení svíček ve věnci na hlavě, nebo věnec vyrobený z papíru, by zaměřil pozornost dětí jiným směrem. Je dobré nechat spíše vyniknout problému, který Lucie s lehkostí vyřešila, aniž by se vzdala části pomoci, kterou chtěla lidem přinést.

Tak Lucie přišla až k lidem schovaným ve skalách.

Vedoucí poprosí dítě, které právě představuje Lucii, aby postavilo košíky na zem a položilo věnec doprostřed obrazu domu.

Přinesla jim...

Vedoucí spolu s dítětem odkryje šátky, kterými jsou košíky přikryté, vytahuje věci a pokládá je na tmavé šátky. Přitom opakuje, co děti pojmenovaly, a jmenuje i to, co z košíků právě vytahuje.

Např. Chleba. Léky. Teplé oblečení. Čokoládu. Apod.

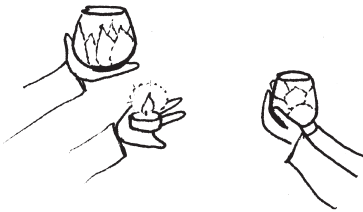
Společně tvoříme

Lucie ale nepřinesla lidem, jen hromadu věcí, které potřebovali k životu. Přinesla také to, co není vidět a do košíku se to nevejde, ale lidé to k životu také potřebují. Přinesla jim nejen chléb, oblečení nebo léky, ale také odvahu, sílu, radost, naději a ujištění, že na ně Bůh nezapomněl. Vánoce, které tehdy ve skalách lidé oslavili, pro ně byly plné světla a radosti. Věděli, že Bůh je neopustil a je stále s nimi. Věděli, že jim poslal člověka, který jim přinesl světlo naděje, že přežijí.

Vedoucí rozsvítí dětem lampiony, příp. čajové svíce. Kdo chce, může svůj lampion postavit do obrazu a vyslovit, co přeje lidem, kteří jsou v nouzi.

Přemýšlíme a modlíme se

Postavíme se s lampiony, příp. čajovými svícemi v rukou kolem obrazu, zopakujeme píseň a vedoucí setkání zakončí.

Svatá Lucie se stala pro své sestry a bratry ve víře uvězněné v skalách světlem naděje. Lidé v den jejího svátku zapalují svíce a připomínají si, že žil na zemi člověk, který dokázal mít oči, uši, slova, srdce i ruce naplněné Boží láskou. Každý z nás se k nim teď může přidat a modlit se:

Pane,
dej mi oči, které by viděly jako Tvoje oči,
dej mi uši, které by slyšely jako Tvoje uši,
dej mi slova, která by zněla jako Tvoje slova,
dej mi srdce, které by milovalo jako Tvoje srdce,
a dej mi ruce, které by pomáhaly jako Tvoje ruce.
Amen.

Děti se rozloučí, rozdělí si ovoce a sladkosti a lampiony, příp. čajové svíce si odnesou domů.